

Allegro.

Fredmans Epist. N° 5. (Oprindelig „Poor Robins Maggot.“)

VII

ff

Mikkel.

p

1. Gudbe - va - res, hvor Al - tinger
2. Det er el - lers Pla - ser nok at
3. Og paa Ga - den der har man et

stort i Pa - ris! her er slet in - gen Ting paa den van - li - ge Vis; her er støj - et og fløj - et
 lu - re der - paa, naar man ba - re de Men - nesker kunde for - staa; men de slud - dre, de plud - dre
 far - ligt Be - svær, Ca - bri' let - ter - ne kryd - se saa tæt og saa nær; de med Sur - ren og Smur - ren,

Rummel, Tummel, just som i Dy - re - havs - ti - den præcis. Her ser man Kun - ster og frem - me - de Dyr,
 skraale, vraale, al - le de Tunger som Møl - le - hjul gaa. In - gen kan Danskøj en gang no - gen Kat,
 drej - e, svej - e, stænkende baa - de Støvler og Klær. Vogne som træk - kes af Hun - de saagar,

Alt er i Op - rør, til Mor - ge - nen gryr. Lut - ter Bu - tik - ker, Mu - si - ker, og Ren - den og
 si - ger man: „Kis“ faar man al - drig ham fat, Nej man for det - te maa sæt - te: „Mi - net - te! Mi -
 spær - re den Vej som til o - vers man har. Kudske - ne kap - pes og nappes, de skjæl - de, de

mf

Skjænden, Gudnaad'os for saa - dan et Styr! *ff*
 net - te! „saa krummer han Ryggensaa glat.
 smæl - de Gudnaad'os for den Passi - ar!